

Hodinky nejdou

Karel Zich

Nervózně si čárám propisovačkou
a ničím celkem nový blok
na ospalé mouchy mávám pravačkou
a den se táhne jako rok.

Máme rande mít a odpoledne běží
jako bych mu řekl stop
někdo, komu na nás nezáleží dělá
z jedné doby tisíc dob.

Nejdou, hodinky nejdou
klepu s nima o stůl, natahuju je
nejdou, hodinky nejdou
můj čas jaksi nepluje.

Teď nejdou, hodinky nejdou
cestou ocitly se v jiném století
nejdou, hodinky nejdou
můj čas jaksi neletí.

Vysavačem honím prach i v koutech bytu
kde prozatím bydlím sám
už tě vidím v křesle a ty se mnou jsi tu
navzdory mým hodinkám
pavučiny setru hadrem s dlouhou tyčí
dám do toho, co to dá
náš čas je nám daný a tím pádem ničí
takového jako já.

Nejdou, hodinky nejdou
klepu s nima o stůl, natahuju je
nejdou, hodinky nejdou
můj čas jaksi nepluje.

Jó nejdou, hodinky nejdou
cestou ocitly se v jiném století
nejdou, hodinky nejdou
můj čas vůbec neletí.

Zamlžené okno hladím pohledem
tak, že ho málem vyhladím
s časem porveme se jak to dovedem
a doufám, že ti nevadím
až budeme spolu, rozběhne se čas
a budem skoro litovat
že tak rychle letí přímo mimo nás
a nezůstane chvíli stát.

Zatím ale nejdou, hodinky nejdou
aby nám čas letěl, musíme být dva
nejdou, hodinky nejdou
vyskytla se závada.

Teď nejdou, hodinky nejdou
tak přijď a ukážem jim, jak mají jít
nejdou, hodinky nejdou
chce to lásku, chce to klid

jó, chce to lásku a chce to cit
hm, chce to lásku, chce to klid.